Dosarul civil nr. 2-1357/2025
(PIGD: 2-25154200-26-2-04112025)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 iunie 2026 orașul Drochia

Judecătoria Drochia, sediul Central
Instanța de judecată având în componența sa:
Președinte de ședință, judecător: Corina Tăbăcaru
Grefier: Ala Bejanu
Cu participarea
Pârâtului – Banaru Arcadie
Reprezentantului pârâtului Banaru Arcadie – avocatul Iurie Vrabii *(împuternicit în baza mandatului cu Seria MA, nr. 2087575 din 16 iunie 2026)*
În lipsa
Reclamantului – Sergiu Șveț
Reprezentantului reclamantului Sergiu Șveț – avocatul Dumitru Malesenco *(împuternicit în baza mandatului cu Seria MA, nr. 1838660 din 27 ianuarie 2026, prin cererea din 15 iunie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa părții reclamante)*

A examinat în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Șveț Sergiu către Banaru Arcadie cu privire la încasarea prejudiciului moral în urma comiterii infracțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată, și –

c o n s t a t ă:

I. Aspecte generale și de procedură

La data de 03 noiembrie 2025 la Judecătoria Drochia, sediul Central a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Șveț Sergiu către Banaru Arcadie cu privire la încasarea prejudiciului moral în urma comiterii infracțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat:

1. Admiterea cererii;
2. Încasarea din contul pârâtului Banaru Arcadie în beneficiul reclamantului Șveț Sergiu a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune;
3. Încasarea din contul pârâtului Banaru Arcadie în beneficiul reclamantului Șveț Sergiu a tuturor cheltuielilor de judecată.

Cauza civilă a fost examinată în procedură contencioasă în baza materialelor din dosar.

II. Circumstanțele de fapt

Pârâtul Banaru Arcadie, la data de 02 septembrie 2024, aproximativ ora 18:24, conducând automobilul de model „Peugeot Partener”, cu numărul de înmatriculare *****, deplasându-se cu viteză excesivă pe traseul rutier L-118 din or. Drochia, au fost ignorate prevederile art. 10 pct. 1) lit. b) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere potrivit căruia, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe şi să execute cerințele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce vehiculul pe drum, prevederile art. 45 pct. 1) lit. a), b) şi d) şi alin. (2) potrivit căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase şi situaţia rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilităţii apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranţa traficului, totodată, încălcând exigenţele Regulamentului circulaţiei rutiere (marcajul rutier 1.1.1. Linia îngustă continuă), a ieşit neregulamentar pe contrasens şi a tamponat frontal/stânga automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare GHG 815 (autovehiculul de instruire a şcolii auto SRL „Auto-Cadet”), care se deplasa regulamentar pe traseul naţional din direcţia satului Miciurin spre oraşul Drochia, la volanul căruia se afla conducătorul debutant Voloşciuc Angela, iar, în calitate de pasager, pe bancheta din faţă se afla instructorul auto, Şveţ Sergiu.

În legătură cu acţiunile ilegale sus menţionate a fost pornită o cauză penală în privinţa pârâtului, ulterior cu examinarea acesteia de către instanţa de judecată.

Astfel, prin sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 octombrie 2024, pârâtul a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod Penal, fiindu-i numită pedeapsa penală de 6 (şase) luni închisoare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

Ulterior, de către pârât a fost înaintată cerere de recurs împotriva actului judecătoresc sus indicat astfel cauza fiind examinată în instanţa de apel.

Astfel, prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 23 decembrie 2024 a fost menţinută sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 octombrie 2024 fără modificări, aceasta fiind irevocabilă.

Aşadar, vinovăţia pârâtului Banaru Arcadie Ion a fost constatată pe deplin şi incontestabil de către instanţele judecătoreşti.

Se menționează că, urmările întâmplării tragice au rezultat multiple daune grave de tip moral întrucât, în urma accidentului rutier produs din culpa exclusivă a pârâtului, a suferit vătămări corporale care au generat suferințe fizice intense şi prelungite, precum şi o afectare profundă a stării psihice şi a calităţii vieţii.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202418D0201 din 16 august 2024 i-au fost cauzate o fractură închisă a osului radial stâng cu deplasarea fragmentelor și o fractură completă a diafizei humerusului drept în treimea medie, leziuni care se califică drept vătămări corporale de gravitate medie.

În dreptul civil al Republicii Moldova, caracterul reparator al despăgubirii morale nu este simbolic, ci efectiv, întrucât are rolul de a compensa, în mod echitabil, suferințele reale ale unei persoane, în contextul unei atingeri ilegale aduse integrităţii sale fizice şi demnităţii umane. Într-un stat de drept, atingerea adusă unei valori personale protejate, precum sănătatea, nu poate rămâne nesancţionată doar prin simpla constatare a vinovăţiei autorului. Este necesară o reparaţie concretă, proporţională cu gravitatea faptelor şi a consecinţelor produse.

Aşadar, reieşind din motivele invocate, de către reclamant a fost iniţial încercată procedura amiabilă a soluţionării litigiului dat, expediind în adresa pârâtului o notificare cu îndemnarea de a rezolva problema în cauză pe cale paşnică. Deci, deoarece notificarea nominalizată nu a dat nici un rezultat pozitiv este nevoit de a depune cererea dată în instanța de judecată pentru a fi reîntregit în drepturile sale legitime. Totodată, în sensul confirmării celor invocate, la prezenta cerere există anexată atât notificarea, cât şi dovada expedierii acesteia.

În urma accidentului rutier şi a traumelor suferite, s-a confruntat cu un impact psihologic profund şi de durată, a cărui gravitate a depăşit cu mult nivelul obişnuit de disconfort cauzat de o simplă vătămare fizică. Durerile acute şi mobilitatea sever limitată generate de fractura completă a humerusului drept şi de fractura cu deplasare a osului radial stâng l-au pus în imposibilitatea de a-și purta singur de grijă, fapt care a fost umilitor şi frustrant. Nu a putut efectua cele mai elementare activităţi de viaţă personală - nu s-a putut spăla, hrăni sau îmbrăca fără ajutor. Dependenţa sa completă de ceilalți a fost o sursă constantă de suferință psihologică, amplificată de sentimentul de inutilitate şi ruşine, dar şi de conştiinţa faptului că familia sa era nevoită să-şi schimbe întreaga rutină zilnică pentru a-i asigura îngrijirea.

Această situaţie a dus la o izolare socială severă, lipsă de încredere în sine şi o anxietate constantă legată de starea sănătăţii salr, de viitorul profesional şi de siguranţa financiară a familiei. Pe lângă suferința fizică, a fost copleşit de un stres emoţional constant, accentuat de faptul că pentru o perioadă semnificativă de timp nu a mai putut munci. Își desfășoară activitatea ca instructor auto, un domeniu ce presupune prezenţa fizică activă, reacţii rapide şi mobilitate completă, competenţe pe care, în mod obiectiv, nu le-a mai putut exercita. Ca unic susţinător al familiei, această incapacitate de muncă a generat nu doar o criză economică în gospodărie, dar şi o presiune psihologică intensă. Gândul că nu poate asigura supravieţuirea celor apropiaţi, care depind de el, i-a provocat nopţi nedormite, stări de panică, tulburări de somn şi sentimente copleşitoare de neputinţă şi vinovăţie.

De asemenea, impactul psihologic s-a extins şi asupra membrilor familiei. Vestea accidentului a generat un şoc emoţional puternic în rândul persoanelor apropiate. Rudele sale au retrăit cu intensitate suferinţa, trăind momente de panică şi incertitudine în legătură cu viaţa şi integritatea sa fizică. Această retrăire colectivă a tragediei a afectat profund echilibrul emoţional al întregii familii, amplificând presiunea resimţită de reclamant ca victimă directă.

Toate aceste elemente, analizate împreună, arată clar că trauma nu a fost una limitată la un prejudiciu fizic obiectiv, ci a pătruns adânc în dimensiunea psihologică a

existenţei sale, afectându-i demnitatea, autonomia, rolul în familie şi statutul profesional. Această stare nu a fost una pasageră, ci a durat luni întregi, cu efecte resimțite şi în prezent, inclusiv prin frica de a mai conduce, neîncredere în propriul corp şi nesiguranţă generalizată în spaţiul public. A fost o perioadă care a ştirbit sentimentul de siguranţă personală şi a creat o ruptură în ritmul firesc al vieţii.

La fel, un element care agravează suplimentar suferinţa sa morală, şi care nu poate fi trecută sub tăcere, este comportamentul lipsit de orice urmă de regret sau empatie manifestat de pârât după producerea accidentului. Până în momentul de faţă, acesta nu a dat dovadă de nicio intenţie de conciliere, nu şi-a exprimat nici măcar formal scuzele pentru faptele comise şi nu a manifestat niciun interes real faţă de starea sa de sănătate sau faţă de consecinţele pe care le-a generat.

Această atitudine ostentativ rece, vădit nepăsătoare şi, pe alocuri, obraznică, a adâncit starea de frustrare şi nedreptate resimţită. Pentru reclamant, lipsa minimului gest de asumare sau compasiune a însemnat o reactivare continuă a traumei şi o perpetuare a dezechilibrului emoţional. În loc să existe un moment de închidere umană sau morală, a fost obligat să trăiască cu sentimentul că durerea sa este ignorată, iar răul care i-a fost făcut este tratat cu superficialitate.

În drept, instanţele naţionale şi europene au reţinut că lipsa regretului, comportamentul sfidător şi absenţa oricărui demers reparator voluntar constituie factori agravanţi în determinarea cuantumului prejudiciului moral, întrucât ele afectează în mod direct demnitatea victimei şi amplifică sentimentul de injustiție.

Cu alte cuvinte, nu doar accidentul în sine, ci şi modul în care autorul se raportează la consecinţele faptei sale contribuie la definirea întinderii suferinţei.

Prin urmare, consideră că, prejudiciul moral suferit nu poate fi neglijat sau tratat simbolic. Suma de 50.000,00 (cincizeci mii) lei solicitată reprezintă o evaluare rezonabilă şi echitabilă a suferinţelor îndurate, proporțională cu intensitatea traumei şi cu efectele sale directe şi colaterale, în deplină concordanţă cu dispoziţiile prevăzute de Codul Civil şi cu principiile reparaţiei integrale consacrate atât în legislaţia naţională, cât şi în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată înaintată, reclamanta Șveț Sergiu a *solicitat*: admiterea cererii; încasarea din contul pârâtului Banaru Arcadie în beneficiul reclamantului Șveț Sergiu a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune; încasarea din contul pârâtului Banaru Arcadie în beneficiul reclamantului Șveț Sergiu a tuturor cheltuielilor de judecată.

În drept, pretențiile reclamantului Șveț Sergiu sunt înaintate în baza art. art. 19 alin. (1), (3), 20 alin. (1), (2), (3) Cod Civil, art. art. 166, 167 Cod de Procedură Civilă.

III. Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În cadrul ședinței de judecată, pârâtul Banaru Arcadie și reprezentantul acestuia, avocatul Iurie Vrabii nu au recunoscut acțiunea, au pledat pentru respingerea acțiunii civile. În susținerea poziției sale, pârâtul a invocat că, a recuperat prejudiciul material și

moral cauzat reclamantului Șvet Sergiu, iar la examinarea cauzei penale, ultimul a depus cerere prin care a declarat că, nu are pretenții de ordin moral sau material.

Reclamantul Șveț Sergiu și reprezentantul acestuia, avocatul Dumitru Malesenco, fiind citați legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, la ședința de judecată nu s-au prezentat, prin cererea din 15 iunie 2026 au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, iar în conformitate cu art. 206 alin. (2) Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei civile în lipsa acestora.

IV. Prevederile de drept relevante

a) Prevederile de drept relevante din Codul de Procedură Civilă

Art. 118 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate”.

Art. 121 Cod de Procedură Civilă:

„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”.

Art. 130 alin. (1)-(3) Cod de Procedură Civilă:

„(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.

b) Prevederile de drept relevante din Codul Civil

Art. 15 alin. (1), (2) Cod Civil:

„(1) Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. (2) Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract”.

Art. 16 alin. (1), lit. g) Cod Civil:

„(1) Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial”.

Art. 19 alin. (1), (3) Cod Civil:

„(1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic)”.

Art. 1998 Cod Civil:

„(1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. (2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. (3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. (4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri”.

Art. 2036 alin. (1), (2) Cod Civil:

„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial”.

Art. 2037 Cod Civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului”.

V. Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile participanților la proces prezenți, studiind actele şi materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de *a admite cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Șveț Sergiu către Banaru Arcadie cu privire la încasarea prejudiciului moral în urma comiterii infracțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată integral,* din raționamentele expuse *infra*.

Din probele pertinente și concludente conform textelor de lege enunțate, administrate în speță, raportate la raportul juridic litigios dedus judecăţii, instanța de judecată reține următoarele circumstanțe.

Prin *sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 octombrie 2024* Banaru Arcadie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal și i s-a stabilit pedeapsa penală sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani. S-a dispus încasarea de la Banaru Arcadie în beneficiul părții vătămate Voloșciuc Angela prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei, cu admiterea în principiu acțiunea în partea solicitărilor prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordine civilă. S-a încasat de la Banaru Arcadie în beneficiul părții civile S.R.L. „Auto Cadet" prejudiciul material în sumă de 10 688 lei. S-a dispus încasarea de la Banaru Arcadie în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea raporturilor de constatare în sumă de 1 380 lei.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, „Banaru Arcadie Ion, la data de 02 septembrie 2024, aproximativ ora 18:24, conducând automobilul de model „Peugeot Partener", cu numărul de înmatriculare *****, deplasându-se cu viteză excesivă pe traseul rutier L-118 din or. Drochia, a ignorat prevederile art. 10 pct. 1), lit. b) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, potrivit căruia, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce vehiculul pe drum, prevederile art. 45 pct. 1), lit. lit. a), b) şi d) şi alin. (2) potrivit căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase şi situaţia rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilităţii apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranţa traficului, totodată, încălcând exigenţele Regulamentului Circulaţiei Rutiere (marcajul rutier 1.1.1. Linia îngustă continuă), a ieşit neregulamentar pe contrasens şi a tamponat frontal/stânga automobilul de model „Dacia Logan", cu numărul de înmatriculare GHG 815 (autovehiculul de instruire a şcolii auto SRL „Auto- Cadet"), care se deplasa regulamentar pe traseul naţional din direcţia satului Miciurin spre oraşul Drochia, la volanul căruia se afla conducătorul debutant Voloşciuc Angela, iar, în calitate de pasager, pe bancheta din faţă se afla, instructorul auto, Şveţ Sergiu.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202418D0201 din 16 august 2024, lui Şveţ Sergiu, i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de fractura închisă osului radial stânga cu deplasarea fragmentelor, fractura completă diafazei humerusului drept treimea medie, care se califică ca vătămare corporală medie.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202418D0169 din 03 septembrie 2024, lui Voloşciuc Angela, i-au fost cauzate două cicatrice pe partea posterioară a braţului stâng, echimoze pe partea superioară a sânului drept, echimoze paralele pe partea ateral a căputei stângi de diferită intensitate în 1/3, superioară, echimoză pe partea anterioară a articulației genunchiului stâng şi echimoză cu același caracter pe partea aterală a gambei stângi şi echimoză cu acelaşi caracter pe partea lateral a gambei stângi, 1/3 medie, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată",

Acțiunile lui Banaru Arcadie în cadrul urmăririi penale au fost calificate în baza: art. 264 alin. (1) Cod Penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2024 s-a respins recursul avocatului Ion Vangheli în interesele inculpatului Banaru Arcadie și recursul avocatului Eduard Ceornea în interesele inculpatului Banaru Arcadie declarate împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 octombrie 2024 ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Instanța de judecată reține că repararea prejudiciului ca modalitate de apărare a drepturilor civile poate fi realizată în baza normei cu caracter general de la art. 1998 Cod Civil.

Prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândiți prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

Obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni (inacțiuni) i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

La acordarea satisfacției echitabile, scopul instanței de judecată nu este unul punitiv, ci mai curând unul reparatoriu și preventiv. Finalitatea constatării și determinării prejudiciului moral rezidă în acordarea unei satisfacții echitabile menite să atenueze suferințele victimei.

Instanța de judecată, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să i-a în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt.

Spre deosebire de răspunderea contractuală, care apare ca urmare a încălcării unei obligații concrete, stabilită prin contract, cea delictuală se angajează în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor – de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia.

Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependenţă de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial.

Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acţiunii sau inacţiunii. Fapta ilicită apare sub forma inacţiunii în acele situaţii când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârşească o anumită acţiune. Abţinerea de la îndeplinirea acestei activităţi sau de la săvârşirea acţiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Din materialele cauzei se atestă că, faptele constatate prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 octombrie 2024 (prin care a fost constatată vinovăția pârâtului Banaru Arcadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal) sunt obligatorii pentru instanța de judecată sesizată să se pronunțe pe marginea acestui litigiu, or, prin aceste acte se confirmă fapta ilicită, vinovăția persoanei în comiterea faptei ilicite, cauzarea prejudiciului și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul cauzat.

În speță, se reține că sunt întrunite cele patru condiții de angajare a răspunderii delictuale a pârâtului Banaru Arcadie, or, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 octombrie 2024 s-a constatat că prin acțiunile sale ilicite, pârâtul Banaru

Arcadie a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod Penal, victima infracțiunii fiind reclamantul Șveț Sergiu.

În acest sens, instanța de judecată relevă că, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod Penal prevede răspunderea penală pentru încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Din lucrările sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 24 octombrie 2024 rezultă că, prin raportul de expertiză judiciară nr. 202418D0201 din 16 august 2024 lui Şveţ Sergiu, i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de fractura închisă osului radial stânga cu deplasarea fragmentelor, fractura completă diafazei humerusului drept treimea medie, care se califică ca ***vătămare corporală medie.***

Astfel, instanța de judecată constată că, prin acțiunile pârâtului Banaru Arcadie, în mod evident i-a cauzat reclamantului Șveț Sergiu un prejudiciu moral, ca urmare a suferințelor atât fizice, cât și psihice cauzate.

În acest sens, instanța de judecată remarcă că, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanţa de judecată prin evaluare.

În ceea ce priveşte prejudiciul, ca un element esenţial al răspunderii delictuale, instanţa de judecată apreciază că, acesta constă în rezultatul, efectul negativ suferit de o anumită persoană ca urmare a faptei ilicite comisă de o altă persoană.

Instanța de judecată notează că, repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele psihice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor infracționale ale făptuitorului.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței de judecată.

În absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a prejudiciului moral, acesta se stabilește în raport cu consecințele negative suferite de persoană, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În cuantificarea prejudiciului moral aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reţinut în cauza Tolstoy Miloslovsky c. Regatului Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporţionalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora.

Instanța de judecată reține că, reclamantul Șveț Sergiu a solicitat încasarea de la pârâtul Banaru Arcadie în beneficiul său a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Aşadar, cu referire la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral solicitat de către reclamant, instanța de judecată reține că, prin acțiunile prejudiciabile ale pârâtului Banaru Arcadie indubitabil au fost provocate suferințe de ordin fizic și psihic reclamantului Șveț Sergiu.

La evaluarea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată reține urmările prejudiciabile survenite, așa cum prin raportul expertiză judiciară nr. 202418D0201 din 16 august 2024, lui Şveţ Sergiu, i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de fractura închisă osului radial stânga cu deplasarea fragmentelor, fractura completă diafazei humerusului drept treimea medie, care se califică ca vătămare corporală medie.

De asemenea, instanța de judecată reține explicațiile reclamantului care a indicat că „în urma accidentului rutier şi a traumelor suferite, s-a confruntat cu un impact psihologic profund şi de durată, a cărui gravitate a depăşit cu mult nivelul obişnuit de disconfort cauzat de o simplă vătămare fizică. Durerile acute şi mobilitatea sever limitată generate de fractura completă a humerusului drept şi de fractura cu deplasare a osului radial stâng l-au pus în imposibilitatea de a-și purta singur de grijă, fapt care a fost umilitor şi frustrant. Nu a putut efectua cele mai elementare activităţi de viaţă personală - nu s-a putut spăla, hrăni sau îmbrăca fără ajutor. Dependenţa sa completă de ceilalți a fost o sursă constantă de suferință psihologică, amplificată de sentimentul de inutilitate şi ruşine, dar şi de conştiinţa faptului că familia sa era nevoită să-şi schimbe întreaga rutină zilnică pentru a-i asigura îngrijirea. Această situaţie a dus la o izolare socială severă, lipsă de încredere în sine şi o anxietate constantă legată de starea sănătăţii salr, de viitorul profesional şi de siguranţa financiară a familiei. Pe lângă suferința fizică, a fost copleşit de un stres emoţional constant, accentuat de faptul că pentru o perioadă semnificativă de timp nu a mai putut munci. Își desfășoară activitatea ca instructor auto, un domeniu ce presupune prezenţa fizică activă, reacţii rapide şi mobilitate completă, competenţe pe care, în mod obiectiv, nu le-a mai putut exercita. Ca unic susţinător al familiei, această incapacitate de muncă a generat nu doar o criză economică în gospodărie, dar şi o presiune psihologică intensă. Gândul că nu poate asigura supravieţuirea celor apropiaţi, care depind de el, i-a provocat nopţi nedormite, stări de panică, tulburări de somn şi sentimente copleşitoare de neputinţă şi vinovăţie”.

În acest sens, instanța de judecată remarcă faptul că, cele mai frecvent menționate modalități de exprimare a prejudiciului moral, după cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt: durerea, suferința și rănirile fizice și psihice, sentimentul de anxietate, stres și neliniște, sentimentul de neputință, sentimentul de frustrare, nedreptate şi umilință, starea de frică și incertitudine de lungă durată, perturbarea vieții, diminuarea reputației și pierderea de oportunitate.

Pe lângă gravitatea prejudiciului moral ce trebuie luată în seamă pentru stabilirea despăgubirii, trebuie să se analizeze și un al doilea criteriu, cel al echității. Or, dacă gravitatea prejudiciului moral este mare, și despăgubirea ce trebuie acordată trebuie să fie una substanțială.

Despăgubirea trebuie să fie una justă, rațională, echitabilă, adică în așa fel stabilită încât să asigure efectiv o compensație suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului moral suferit.

Astfel, luând în considerare gradul și intensitatea suferințelor fizice și psihice suportate de reclamant, ca urmare a vătămărilor medii cauzate integrității corporale și a sănătății și apreciind în mod echitabil circumstanțele cauzei, urmările prejudiciabile cauzate, intensitatea suferințelor fizice și psihice, instanța de judecată consideră că, suma în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei este rezonabilă și echitabilă pentru compensarea prejudiciului moral suportat de reclamant, având în vedere gravitatea leziunilor corporale medii suferite, numărul și localizarea lor.

La cuantificarea prejudiciului moral, instanța de judecată a ținut cont și de jurisprudența Curții Supreme de Justiție (codificată în fișa tematică a Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2026) care în materie de accidente rutiere a evidențiat modul în care despăgubirile morale sunt diferențiate în funcție de gravitatea leziunilor corporale – medii, grave sau decese – conturând repere clare pentru cuantificarea prejudiciului moral (cauza 1ra-85/2023 – despăgubirea de 50 000 lei pentru leziunea corporală medie nu a fost prea mică, având în vedere gravitatea leziunilor corporale medii suferite, numărul și localizarea lor).

La acordarea satisfacției echitabile, scopul instanței de judecată nu este unul punitiv, ci mai curând unul reparatoriu și preventiv, iar finalitatea constatării și determinării prejudiciului moral rezidă în acordarea unei satisfacții echitabile menite să atenueze suferințele victimei.

Instanța de judecată subliniază că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizaţia trebuie să reprezinte o justă şi integrală despăgubire.

În conformitate cu prevederile Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acesta să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

În consecința celor relatate şi având în vedere principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate reclamantului Șveț Sergiu, instanța de judecată apreciază că suma de 50 000,00 lei poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, la caz reclamantului Șveț Sergiu şi este una corelativă cu practica judiciară pe cazuri analogice.

Cu referire la alegațiile părții pârâte care în susținerea poziției de apărare a invocat că, la examinarea cauzei penale, partea vătămată Șveț Sergiu a depus cerere scrisă prin care a indicat că nu are pretenții materiale sau morale față de inculpatul Banaru Arcadie, instanța de judecată le apreciază critic *(f.d. 80),* această cerere nu constituie un impediment procesual al reclamantului de a se adresa în ordinea procedurii civile cu pretenții materiale sau morale față de pârâtului Banaru Arcadie, or, potrivit art. 221 alin. (5) Cod de Procedură Penală, persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost

respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile.

De asemenea, instanța de judecată va aprecia critic alegațiile pârâtului Banaru Arcadie care în cadrul ședinței de judecată a indicat că, a restituit paguba materială și morală cauzată reclamantului Șveț Sergiu, or, acestea sunt declarative, nu sunt confirmate prin probe pertinente și concludente, mai mult ca atât pârâtul nici nu a reușit să indice cu exactitate cuantumul sumelor acordate cu titlu de prejudiciu material sau moral.

Iar, cu referire la alegațiile pârâtului Banaru Arcadie precum că, ultimul nu activează, este bolnav și nu are posibilitatea să compenseze sumele solicitate de către reclamant, instanța de judecată le apreciază critic, or, situația financiară precară a pârâtului sau dizabilitatea acestuia nu poate fi relevantă la cuantificarea prejudiciului moral, relevante rămân a fi suferințele cauzei reclamantului (victimei) (a se vedea și decizia Curții de Supreme de Justiție nr. 1ra-296/2024 din 04 decembrie 2025).

VI. Cu referire la pretenția reclamantului Șveț Sergiu cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată

În conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, (1) Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

În conformitate cu art. 90 lit. c), și i) Cod de Procedură Civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Conform art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de Procedură Civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Totodată, practica Curţii Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistenţă juridică relevă că, cheltuielile pentru asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; b) aportul avocatului la soluţionarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici

etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obţinut; g) restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; h) natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; i) experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; l) alţi factori, la discreţia instanţei.

În speţă, partea reclamantă a anexat bonul de plată cu Seria DAA nr. 39799145 din 27 ianuarie 2026 prin care se atestă că, reclamantul Șveț Sergiu a achitat în contul Cabinetului Avocatului „Dumitru Malesenco” suma de 5 000 lei, în calitate de plată pentru serviciile de asistență juridică; *(f.d. 62)*

Instanța de judecată apreciază cheltuielile suportate de către reclamantul Șveț Sergiu drept rezonabile și necesare, reieșind din acțiunile avocatului, timpul efectiv utilizat la examinarea prezentei cauze, complexitatea cauzei, fapt pentru care ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtului în beneficiul reclamantului suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

VII. ***Cu privire la compensarea altor cheltuieli de judecată,*** instanța de judecată reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, (1) Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Conform art. 85 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, (1) Scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute de pct.1 din anexa nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023 şi se aplică în modul prevăzut de alin.(4) din prezentul articol.

Potrivit pct. 1.1.4 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată: reclamanții în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune și/sau contravenție.

Instanța de judecată conducându-se de prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă, luând în considerație că pretențiile reclamantului au fost admise, instanța de judecată va dispune încasarea din contul pârâtului Banaru Arcadie în beneficiul statului taxa de stat de la plata căreia reclamantul este scutită la depunerea cererii de chemare în judecată prin efectul Legii în sumă de 250,00 (două sute cincizeci,00) lei și în beneficiul Judecătoriei Drochia taxa de timbru în sumă de 200,00 (două sute,00) lei.

VIII. În contextul circumstanțelor de drept și de fapt evidențiate supra, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului civil deferit judecății în prezenta speță, nu a stabilit o altă elucidare a cazului decât cea clarificată supra, concluzia instanței de judecată fiind consecința dedusă în aprecierii probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de Procedură Civilă raportate la prevederile art. 119 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al

pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

În concluzia celor reflectate supra și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestora la prevederile art. art. 118, 119, 121-122 Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată a conchis că, cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Șveț Sergiu către Banaru Arcadie cu privire la încasarea prejudiciului moral în urma comiterii infracțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

IX. În conformitate cu art. art. 19, 1998, 2036, 2037 Cod Civil al RM, art. art. 94, 96, 236, 238-241 Cod de Procedură Civilă al RM, instanța de judecată:

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Șveț Sergiu către Banaru Arcadie cu privire la încasarea prejudiciului moral în urma comiterii infracțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite *integral.*

Se *încasează* de la *pârâtul Banaru Arcadie*, născut la data *****, c/p *****, domiciliat în raionul Drochia, satul Sofia în beneficiul *reclamantului Şveţ Sergiu,* născut la data de *****, c/p *****, domiciliat în orașul Drochia, str. Burebista nr. 63 ***suma de 50 000,00 (cincizeci mii,00) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.***

Se *încasează* de la *pârâtul Banaru Arcadie*, născut la data *****, c/p *****, domiciliat în raionul *****în beneficiul *reclamantului Şveţ Sergiu,* născut la data de *****, c/p *****, domiciliat în orașul Drochia, str. Burebista nr. 63 cheltuieli de judecată pentru asistență juridică ***în sumă de 5 000,00 (cinci mii,00) lei.***

Se *încasează* de la *pârâtul Banaru Arcadie*, născut la data *****, c/p *****, domiciliat în raionul *****în *beneficiul Statului* taxa de stat de la plata căreia reclamantul este scutit la depunerea cererii de chemare în judecată prin efectul Legii ***în sumă de 250,00 (două sute cincizeci,00) lei.***

Se *încasează* de la *pârâtul Banaru Arcadie*, născut la data *****, c/p *****, domiciliat în raionul *****în *beneficiul Judecătoriei Drochia* taxa de timbru de la plata căreia reclamantul este scutit la depunerea cererii de chemare în judecată prin efectul Legii ***în sumă de 200,00 (două sute,00) lei.***

În conformitate cu art. 255 Cod de Procedură Civilă al RM, prezenta hotărâre urmează a fi executată benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după rămânerea definitivă a acesteia.

Se explică părților că, după expirarea acestui termen, poate fi solicitată executarea silită în condițiile Codului de Executare de către reclamant/creditor.

Se explică părților că, instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă: participanţii la proces, în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, solicită în mod expres acest lucru (termenul de 30 de zile este un termen de decădere) sau dacă participanţii la proces, în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, vor depune cerere de apel.

Hotărârea este susceptibilă contestării cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Central.

Dispozitivul hotărârii pronunțat în ședință de judecată publică la data de 30 iunie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător: /semnătura/ **Corina Tăbăcaru**

„Copia corespunde originalului”
Judecător: Corina Tăbăcaru